

Noget at kjøbe disse Hingste for, og det kan virkelig ikke nytte at kjøbe daarlige Exemplarer. Det er en af de store Ulykker, vi have havt, at man, fordi man ikke havde Penge til at kjøbe gode Hingste for, har kjøbt middelmaadige, istedetfor at man meget hellere skulde have kjøbt et meget ringere Antal bedre Heste, eller, hvis man ikke kunde faae dem gode, saa skulde man have været saa samvittighedsfuld ikke at kjøbe nogen, thi det er ganske vist, at det havde været bedre, om vi havde holdt os til de bedste af de Hingste, vi selv havde, end at faae nogle daarlige Herind; men det er derfor ikke sagt, at der ikke er bedre Hingste at faae, jeg holder mig tværtimod overbevist om, at det vil være muligt. Jeg kan saaledes ikke være enig i, hvad den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Mourier-Petersen) sagde om de orientalske Heste i Frankrig, at der ikke eksisterede nogen, som vi kunde bruge. Jeg har for nogle Aar siden paa eet Sted seet 20 saadanne Hingste, som vare tillagte i Frankrig, men af reent orientalsk Blod, og det var Hingste, som vare saa stærke, knokkelføre og velbyggede, at man kunde sætte enhver Dragon paa dem, og jeg er vis paa, at de vare af den Bestaffenhed, at enhver Landmand gjerne vilde have dem; det er netop Fordelen ved at have Heste, som ere stikkebe til Cavalleribrug, at de ogsaa ere stikkebe til alt andet Brug; thi Cavalleriet vil ikke have ustyrlige, uregjerlige, uartige, altfor flygtige Heste, nei, det vil have en Hest, som kan holde ud og har god Lungekraft, det vil have en stærk Hest, der kan bære en Mand, og som er stikkelig og spielig og som kan taale Livet i Vivouaker; disse Egenskaber har vor egen danske Hest, men den trænger til, som jeg tidligere har yttret, at faae noget mere Lungekraft og i det Hele blive æblere, og det troer jeg, den kan blive ad den Vej, jeg har omtalt. Den ærede Formand tillod, at uagtet Forslaget om de 22,000 Rd., som der var Tale om i Formiddags at anvende i 2 Aar til at kjøbe Heste for, ikke ligger for Haanden, saa maatte dog denne Sag komme under Diskussion og blive affømt. Sa, det, jeg har foreslaaet, er ganske simpelt det, at man i de to første Aar, navnlig i de Aar, hvor det ikke kan antages, at der foruden de Hingste og Hopper, der fremstilles for Landboforeninger,

skulde findes synderlig mange Heste, der for tjene en høi Præmie, skulde lade være at udsætte disse Præmier og anvende Pengene til at kjøbe de til det frederiksborgske Stutteri fornødne Heste, hvad enten vi kunne faae dem i Landet, eller vi blive nødt til at tage dem udenfor Landet. Jeg tillader mig derfor at foreslaae, at disse 22,000 Rd. indtil 1863—64 ikke skulle udbetales i Præmier, men benyttes til at indkjøbe Hingste for, og saa først efter den Tid benyttes til Præmier.

Bonne: Den første ærede Taler, nemlig Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) har unægteligt gjort sig meget stor Uleilighed, for at vise, at det Forslag, han har stillet, er det ene rigtige. Han har søgt at bevise dette ved en heel Deel Actstykker, og er navnlig gaaet tilbage til en tidligere Behandling, af hvilken han har udføgt enkelte Udtalelser, men naturligvis kun saadanne, der passede for hans Anskuelse. Det er vistnok aldeles utvivlsomt, at, dersom man vilde følge ham til de Forhandlinger, hvor han har søgt sine Dplysninger, vilde man der kunne finde Udtalelser, som gaae i en aldeles modsat Retning af det, der skulde støtte hans Paastand. Jeg skal imidlertid ikke søge at følge ham paa denne lange og vidtløftige Vej, men kun tillade mig at udtale, at der ikke laa noget bestemt Bevis i alle de af deres Sammenhæng udrevne Udtalelser, hvormed han har søgt at bevise sin Paastand. Han oplæste saaledes en Deel af Rapporten af 1853, og jeg antog da, at han vilde være vedbleven at følge alle Aargangene af Rapporterne fra den Tid af og til nu; men han blev staaende ved denne ene, fordi han deri fandt et Par enkelte Udtalelser, som passede for hans Paastand. Det forekommer mig, at der deri ligger et temmelig tydeligt Bevis for, at han kun har søgt at holde sig til de Udtalelser, der passede bedst for ham. Han omtalte endvidere de Udtalelser, der ere faldne her i Thinget i 1858, og yttrede, at de, der gik i en lignende Retning af det, han nu søger at gjøre gjældende, ikke bleve modsagte, at de endnu staae uimodsagte, og at et Medlem fra Thisted Amt, jeg veed ikke, om det var mig eller en Anden, havde udtalt, at Hesteracen, navnlig